

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobkyně: L. Z.,** zastoupené Mgr. Vojtěchem Fořtem, advokátem se sídlem Domažlice, Npor. O. Bartoška 15, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3**, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 59 Az 46/2003, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2003 č. j. OAM-5581/VL-11-04-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 2. 2004 č. j. 59 Az 46/2003 – 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 25. 2. 2004 č. j. 59 Az 46/2003 - 18 zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále i „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2003 č. j. OAM-5581/VL-11-04-2003, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v odůvodnění rozsudku zejména uvedl, že provedené dokazování jednoznačně svědčí o tom, že žalobkyně neopustila Ukrajinu z důvodu pronásledování za uplatnění politických práv a svobod nebo z důvodu odůvodněného strachu z pronásledování z důvodu rasy, náboženství nebo politického přesvědčení. Žalobkyně jako

důvody uvedla, že na Ukrajině neměla práci, potřebuje si vydělat finanční prostředky a snaží se o legalizaci pobytu v České republice. Jde o důvody nerozhodné z hlediska řízení o udělení azylu a soud tak dospěl k závěru, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu a její žádost je zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Proti citovanému rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka včas kasační stížnost, ve které uvedla, že má za to, že byla v předcházejícím řízení o udělení azylu krácena na svých právech. Na Ukrajině, kde je v současné době velmi zlá hospodářská situace, byla stěžovatelka dříve zaměstnána jako švadlena, avšak o tuto práci přišla a přes veškerou její snahu se jí další práci nepodařilo obstarat, proto se dostala do velmi nepříznivé ekonomické situace. Stěžovatelka se jako vdova stará sama o nezletilé děti, při ztrátě zaměstnání ztratila také v podstatě možnost zajistit pro sebe a své děti základní lidské potřeby, navíc dcera onemocněla a její léčba byla velmi finančně nákladná. Jedinou možností, jak obstarat finanční prostředky, tak dle stěžovatelky bylo vycestovat za prací do České republiky. O azyl se rozhodla požádat z důvodu své složité ekonomické situace. Stěžovatelka se domnívá, že jak žalovaný, tak krajský soud, při svém rozhodování neměly úplné podklady, tedy nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci, neboť jí nebyla dána možnost se k předmětné věci vyjádřit, proto došlo k zamítnutí její žádosti o udělení azylu. Stěžovatelka navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení, zároveň navrhuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Žalovaný ve svém vyjádření popírá oprávněnost kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí, tak napadený rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu se zákonem, a odkazuje na správní spis ve věci, zejména na podání a výpovědi učiněné v řízení o udělení azylu stěžovatelkou. Žalovaný trvá na tom, že stěžovatelka měla v řízení možnost se vyjádřit ke všem skutečnostem týkajícím se její žádosti o udělení azylu, a navrhuje kasační stížnost zamítnout a nepřiznat jí odkladný účinek.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že stěžovatelka podala dne 22. 10. 2003 žádost o udělení azylu, ve které uvedla, že je vdova, v poslední době je bez práce a musí se starat o děti. Do České republiky odjela vydělat si peníze, na cestu do České republiky si peníze vypůjčila, zprostředkovatel jí slíbil, že jí zde najde práci a vše bude legální. O azyl požádala, protože jí bylo uděleno správní vyhoštění a ona chce legalizovat svůj pobyt zde. V případě návratu do vlasti se stěžovatelka ničeho neobávala. V pohovoru k důvodům žádosti o udělení azylu dne 27. 10. 2003 stěžovatelka podrobněji popsala ekonomické potíže související s problémy s nalezením zaměstnání, které ji provázely na Ukrajině. Uvedla také, že nikdy neměla ve vlasti problémy se státními orgány a od azylu očekává, že si možná vydělá nějaké peníze.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 12 zákona o azylu se azyl udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení azylu zjištěno, že cizinec je buď pronásledován za uplatňování politických práv a svobod a nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Žádost o udělení azylu lze zamítnout jako zjevně nedůvodnou v případech taxativně vymezených v ustanovení § 16 odst. 1 zákona o azylu. Podle § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel

neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v §12 téhož zákona.

Stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně neoznačila zákonné důvody jejího podání, avšak z jejího obsahu je možno usuzovat, že stěžovatelka namítá nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, tedy důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nesprávné posouzení právní otázky spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je vybrána nesprávná právní norma, popř. je sice vybrána správná právní norma, ale je nesprávně vyložena nebo aplikována. Právní otázkou, kterou se krajský soud v předcházejícím řízení zabýval, je otázka, zda důvody uváděné stěžovatelkou, lze podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka v rámci správního řízení o udělení azylu (stejně jako poté v žalobě a v kasační stížnosti) uváděla jako důvody žádosti o azyl toliko své ekonomické potíže ve vlasti a snahu o legalizaci svého pobytu na území České republiky, tedy důvody, které nelze podřadit pod zákonem stanovené důvody pro udělení azylu. Proto žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, když žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítl jako zjevně nedůvodnou, a krajský soud správně s jeho rozhodnutím vyslovil souhlas. Nejvyšší správní soud se s přijatým závěrem ve věci ztotožňuje a neshledal nezákonnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Námitka stěžovatelky o neúplných podkladech a nemožnosti se k předmětné věci vyjádřit se ukazuje neopodstatněnou, neboť z předložených spisových materiálů jednoznačně vyplývá, že žalovaný i krajský soud si opatřily dostatek podkladů k objektivnímu posouzení věci, přičemž vycházely zejména z tvrzení stěžovatelky. Z předloženého správního spisu je také evidentní, že stěžovatelce byl v rámci řízení o udělení azylu dán dostatečný prostor k vyjádření. Při podání žádosti o udělení azylu (stěžovatelkou podepsána dne 22. 10. 2003), byla stěžovatelce dána možnost rozvést důvody, pro které žádá o udělení azylu, a jiné důležité okolnosti, které mohou osvědčit důvody k podání žádosti. Dne 27. 10. 2003 byl veden pohovor k žádosti o udělení azylu a protokol o tomto pohovoru stvrdila stěžovatelka svým podpisem s tím, že byla seznámena s obsahem protokolu o pohovoru, souhlasí s ním a nežádá doplnění. Co se týče řízení o žalobě u krajského soudu, zde stěžovatelka nevyjádřila svůj nesouhlas s tím, aby o věci samé bylo rozhodnuto bez jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

Na závěr Nejvyšší správní soud upozorňuje, že právní institut azylu nelze směšovat s instituty sloužícími k legalizaci pobytu cizinců na území České republiky, které jsou vymezeny například v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, v platném znění.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou dle § 110 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatelka podala také návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud se návrhem nezabýval, neboť věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho

běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu